

Çocuk Düşlü Kadın

– Afet Kırat · 17 Nisan 2009

Bayram çocuğu gibi bir kapının önünde
Aralıktan içeri yavaşça süzüldü göz.
Kapı örtüldü birden her an gibi o günde
Avucundan kayboldu kanatlı iki çift söz.

İsterdi ki bu sefer kapılar kapanmasın
Bayram şekeri dolsun boş duran avuçları.
Soğuktan üşümesin yar narından yanmasın
Son bir defa titredi güçsüz parmak uçları.

Dediler ki; "Fırında ekmek henüz pişmedi
Şöyle biraz kurcala al eline küreği,
Girdiği gönüllerde sevgisi pekişmedi
Biraz daha köz gerek kızart pembe yüreği."

İçindeki tek umut kayarken arasından
Parmakları yumuldu acıttı evladını.
Sandılar ki sıkıyor yüreğin yarasından
Kapıda bıraktılar çocuk düşlü kadını.